

Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2022:002

klachtnummer 7084.01.08.021.48

uitspraakdatum: 7 maart 2022

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van

X, woonachtig te **XX**,

Y, gevestigd te **YY**, en

Z, gevestigd te **ZZ** (hierna gezamenlijk te

noemen: klagers) tegen

A, kantoorhoudend te **AA** (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Klagers hebben op 11 juni 2020 bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klachtvoorzien van bijlagen ingediend tegen beklaagde.

1.2 De op grond van artikel 9 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation heeft niet tot een oplossing geleid.

1.3 Beklaagde heeft op 11 januari 2021 een verweerschrift met bijlagen ingediend.

1.4 Klagers hebben op verzoek van de Raad op 31 januari 2021 een nadere toelichting op de klacht verstrekt. Beklaagde heeft, hoewel daartoe uitgenodigd, daarop niet inhoudelijk gereageerd. Klagers hebben op de uitnodiging van de Raad een conclusie van repliek in te dienen niet gereageerd.

1.5 De mondelinge behandeling van de klacht heeft op digitale wijze plaatsgevonden op de zitting van de Raad van 14 september 2021. Daarbij zijn via een beeldverbinding verschenen en gehoord X namens klagers, alsmede beklaagde.

1.6 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12, vijfde lid, van het RTRB geluidsopnamen gemaakt.

1.7 De Raad heeft na de zitting van 14 september 2021 op de voet van artikel 10.9 van het RvT, de behandeling van de zaak heropend en beklagde verzocht nadere inlichtingen te verschaffen en afschriften over te leggen.

1.8 Beklaagde heeft de gevraagde inlichtingen en afschriften op 19 november 2021 verstrekt. Klagers hebben, ook na rappel, niet gereageerd op de uitnodiging van de Raad hun visie te geven op de door beklagde verstrekte inlichtingen en afschriften. Daarop heeft de Raad het onderzoek gesloten.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het dossier en hetgeen over en weer door partijen is gesteld en niet of onvoldoende is weersproken, neemt de Raad, als vaststaand, de navolgende feiten en omstandigheden in aanmerking.

2.1 Beklaagde is als belastingadviseur werkzaam te Apeldoorn en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als "RbC" ingeschreven. Hij verricht zijn werkzaamheden als venoot van 'de |V belastingadviesbureau, administratiekantoor' (hierna: de V). De door de V aangeboden werkzaamheden betreffen administratieve, fiscale en bedrijfseconomische dienstverlening voor het midden- en kleinbedrijf.

2.2 X is directeur en enig aandeelhouder van Y te YY. Y houdt alle aandelen in Z en 50% van het geplaatst aandelenkapitaal in R. R houdt alle aandelen in RR.

2.3 Onder verantwoording van beklagde verzorgde de V circa zeven jaren de verwerking van de algehele administratie, zijnde de loonadministratie, de fiscale verplichtingen en de overige zaken die met het ondernemerschap te maken hebben van Y, Z en enkele verbonden lichamen. Aanspreekpunt voor klagers bij de V was de heer L(hierna: L).

2.4 Beklaagde heeft in de periode augustus-september 2019 een conflict gekregen met zijn medewerker L. Dit heeft ertoe geleid dat L niet langer werkzaam bleef binnen de organisatie van beklagde en een eigen advieskantoor is gestart.

2.5 Klagers hebben per 1 maart 2020 de relatie met beklagde c.q. de V beëindigd. Daarna zijn klagers afgesloten van de portal van de V, zodat zij de gegevens die de V over hen had, niet meer digitaal konden raadplegen.

2.6 Klagers zijn vervolgens een adviesrelatie aangegaan met L.

2.7 Beklaagde heeft zijn medewerkers opdracht gegeven geen gegevens aan klagers te verstrekken in verband met een grote betalingsachterstand van klagers.

2.8 Op 11 juni 2020 heeft X een medewerker van de V telefonisch gevraagd naar het saldo per 1 maart 2020 van de vakantiegelden van het personeel van Y en Z. Deze medewerker heeft die saldi in overeenstemming met de door beklagde gegeven

opdracht, niet verstrekt.

2.9 Klagers hebben daarop diezelfde dag, 11 juni 2020, de onderhavige klacht tegen beklaagde ingediend.

2.10 Klagers hebben op verzoek van de Raad op 31 januari 2021 een nadere toelichting op de klacht verstrekt. R schrijft namens klagers daarin onder meer als volgt:

“Ik lees net de verweerbrief van de heer A en het verbaasd mij dat hij aangeeft dat het om persoonlijke redenen gaat en het financiële aspect. (..)”

2.11 Na de mondelinge behandeling van de klacht op de zitting van de Raad van 14 september 2021, heeft de voorzitter van de Raad namens de Raad aan beklaagde verzocht nadere inlichtingen te verstrekken en stukken te overleggen. Het verzoek – voor zover hier van belang – luidt:

“Op grond van artikel 10.9 van het Reglement van Tucht verzoek ik u daarom om toezending van de navolgende stukken:

1. Kopieën van alle volgens u door B c.s. onbetaald gelaten facturen met bewijs van verzending;
2. Recente kopie van een uittreksel van het debiteurenbestand waaruit het openstaan van de betreffende facturen blijkt;
3. Alle op de betreffende facturen betrekking hebbende aan B eventueel verstrekte specificaties van werkzaamheden en tarieven;
4. De door uw kantoor aan B verzonden opzegbrief (opzegging werkzaamheden, model RB) met bewijs van verzending aan B;
5. Opgave van de datum van teruggave van de administratie jaar 2019 aan B met bewijs van afgifte.

Ik verzoek de gevraagde stukken uiterlijk binnen drie weken na heden, dus uiterlijk op dinsdag 5 oktober 2021, via het webportal in te dienen. Indien u niet (tijdig) aan dit verzoek voldoet kan de Raad daaraan de gevolgen verbinden die zij geraden acht. Verlenging van de termijn wordt niet verleend.”

2.12 Beklaagde heeft daarop bij brief met bijlagen van 19 november 2021 gereageerd. Voor zover hier van belang schrijft beklaagde:

“1. De facturen zijn verzonden per post, de uitgaande facturen worden niet opgenomen in het Uitgaande-post-register. De facturen zijn besproken tijdens het mediationgesprek. (...)

2. In bijlage 3 zal ik een overzicht van de grootboekkaart langlopende debiteur X (Postgroep) meesturen. (...)

3. Op de facturen staan tarieven en uren. Ik verwacht dat dit voldoende duidelijk is.

4. De relatie met de heer X is door de heer X opgezegd. (...) Tijdens de hoorzitting heb ik aangegeven dat ik de werkzaamheden stil heb gelegd. Uit het schrijven van de heer X blijkt dat ik dat niet heb gedaan. Mijn instructie jegens de medewerkers zal wel betrekking hebben gehad op het verstrekken van de gegevens inzake

reservering vakantiegeld. Hier rust wel een retentierecht op.

5. De administratie is vermoedelijk opgehaald. Hier is, bij mijn weten, geen blokkade opgelegd. (...) Ik heb wel de administratie 2018 van de vennootschappen (...)”

2.13 Klagers hebben, daartoe door de Raad in de gelegenheid gesteld, niet op de betreffende brief van beklaagde en de daarbij overgelegde stukken gereageerd.

3. De klacht en conclusies van klagers en beklaagde

3.1 Naar de Raad klagers begrijpt, verwijten zij beklaagde in de onderhavige klachtprocedure, kort gezegd:

a. handelen in strijd met artikel 10.3 RBU, doordat beklaagde:

- de boekhouding van Y en Z ondanks een verzoek daartoe niet aan klagers heeft geretourneerd, maandenlang niet reageert op e-mails van klagers, terugbelverzoeken in verband met het opvragen van voor klagers relevante informatie onbeantwoord laat en afspraken niet nakomt, als gevolg waarvan klagers onnodig in de problemen zijn geraakt;

b. handelen in strijd met de artikelen 12.1 en 14 RBU, doordat beklaagde:

- ondanks meerdere verzoeken geen opdrachtbevestiging voor bepaalde werkzaamheden, de daarop betrekking hebbende facturen en de daarbij gevraagde specificaties heeft verstrekt.

3.2 Klagers stellen dat zij gedurende de relatie met beklaagde gedurende zeven jaren steeds keurig de facturen van beklaagde hebben voldaan. Beklaagde heeft echter na het vertrek van L– die voor klagers steeds het aanspreekpunt is geweest – de advisering aan klagers de facto stilgelegd. Ook heeft beklaagde niet voldaan aan het verzoek om de nog onder hem rustende administratie 2019 van klagers aan hen te overhandigen. Diverse keren hebben klagers aan beklaagde gevraagd om toezending van de facturen die volgens beklaagde onbetaald zouden zijn gebleven, met een specificatie van de betreffende werkzaamheden en bescheiden waaruit blijkt dat klagers tot die werkzaamheden opdracht hebben gegeven. Tot op heden heeft beklaagde – aldus klagers – aan die verzoeken geen gehoor gegeven.

3.3 Beklaagde stelt dat klagers nog voor circa € -- betalingsachterstand hebben en dat hij daarom zijn medewerkers opdracht heeft gegeven vragen van klagers niet (meer) te beantwoorden. Beklaagde stelt de facturen die onbetaald zijn gebleven wel aan klagers te hebben verzonden. Vanaf het najaar 2019 heeft hij – aldus beklaagde – bij klagers aangedrongen op spoedige betaling. De facturen zijn ook tijdens het mediation-traject besproken. Voor zover nog administratie van klagers onder hem rust, beroept beklaagde zich op zijn retentierecht voor zover het niet eigen stukken van klagers betreft. Beklaagde gaat ervan uit dat die laatste bescheiden wel aan klagers zijn teruggegeven.

3.4 Klagers concluderen tot gegrondbevinding van de klachten zoals vermeld.

3.5 Beklaagde concludeert tot ongegrondverklaring van de klachten.

4. Beoordeling van de klacht(en)

Vooraf

Klagers hebben aangegeven dat zij het verweerschrift van beklaagde nimmer hebben ontvangen en dat zij om die reden geen conclusie van repliek hebben ingediend. De Raad merkt op dat het verweerschrift van beklaagde direct na ontvangst daarvan in het digitale klachtendossier is geplaatst waartoe ook klagers toegang hebben gekregen. Uit de reactie van klagers van 31 januari 2021 (2.10) blijkt verder dat zij van de inhoud van het verweerschrift van beklaagde ook hebben kennisgenomen. Zij zijn vervolgens uitgenodigd op het verweerschrift te repliceren. Naar het oordeel van de Raad zijn de procedureregels ten aanzien van klagers daarmee correct gevolgd.

Na de mondelinge behandeling van de klacht op de zitting van de Raad van 14 september 2021, heeft de voorzitter van de Raad namens de Raad aan beklaagde verzocht uiterlijk op 5 oktober 2021 nadere inlichtingen te verstrekken en stukken te overleggen. Daarbij is aangegeven dat indien beklaagde niet (tijdig) aan dit verzoek voldoet, de Raad daaraan de gevolgen verbinden die zij geraden acht. Beklaagde heeft daarop bij brief met bijlagen van 19 november 2021 gereageerd, derhalve ruim buiten de gestelde termijn. Klagers zijn vervolgens in de gelegenheid gesteld op de brief en de overgelegde stukken te reageren. De Raad vindt in de reactie van beklaagde en de overgelegde stukken aanleiding daarmee bij de besluitvorming in deze zaak rekening te houden, nu een en ander niet ten nadele van klagers strekt en klagers bovendien behoorlijk in de gelegenheid zijn gesteld daarop te reageren.

De klacht onder 3.1.a

4.1 Artikel 10.3 van het RBU – voor zover hier van belang – luidt:

Een lid dat een opdracht beëindigt of kortgeleden heeft beëindigd verstrekt op verzoek van de (voormalige) klant - welk verzoek al dan niet via de nieuwe adviseur kan worden geleid - inlichtingen, en zo nodig afschriften van stukken, niet zijnde interne dossiernotities. Daarbij houdt hij geen relevante inlichtingen of stukken achter, ook niet als daarom niet expliciet verzocht is. Voor het vervaardigen van afschriften kan hij, na daarvoor af overleg te hebben gepleegd met de nieuwe adviseur, een redelijke vergoeding in rekening brengen.

De toelichting vermeldt:

Doorgaans zal het dossier geen originele stukken bevatten die eigendom zijn van de voormalige klant. Mocht dit wel het geval zijn dan dienen deze stukken aan de voormalige klant of desgevraagd zijn nieuwe belastingadviseur te worden afgestaan. Voor het overige geldt dat het dossier eigendom is van de adviseur. Een lid dient evenwel, indien de klant dit wenst, loyaal mee te werken aan de overdracht en alle relevante informatie te verstrekken die noodzakelijk is voor een goede behartiging van de belangen van de klant door de nieuwe adviseur. Zonodig verstrekt het lid (nogmaals) afschriften van stukken indien deze bij de klant zijn zoekgeraakt en de nieuwe adviseur deze nodig heeft voor zijn werkzaamheden. Onder een redelijke vergoeding wordt verstaan een vergoeding voor kopieën en porto op basis van kostprijs, alsmede een redelijke vergoeding voor de arbeidstijd gemoeid met het doornemen van het dossier en het maken en verzenden van kopieën.

4.2 Tussen partijen is niet in geschil dat beklaagde c.q. de V gedurende circa zeven jaar werkzaamheden heeft verricht voor klagers, waaronder het verzorgen van de gehele financiële administratie van klagers. Evenmin is in geschil dat klagers de relatie met beklaagde c.q. de V 1 maart 2020 hebben beëindigd.

4.3 De last om feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat sprake is geweest van gedragingen van beklaagde die in strijd zijn met het bepaalde in artikel 10.3 van het RBU, rust in beginsel op klagers. Naar het oordeel van de Raad is dit anders ten aanzien van de gemotiveerde stelling van klagers dat beklaagde niet heeft voldaan aan het verzoek om de gehele financiële administratie van het jaar 2019 aan klagers te retourneren. Dat klagers een dergelijk verzoek aan beklaagde hebben gedaan is door beklaagde namelijk niet weersproken, terwijl van klagers in het onderhavige geval niet kan worden verlangd bewijs te leveren dat de teruggave niet heeft plaatsgevonden. Beklaagde is de meest gereede partij om bewijs te leveren dat zulks zoals door hem gesteld wel is geschied. Bovendien is door beklaagde ter zitting van de Raad desgevraagd verklaard dat het een vaste werkwijze is bij de V dat bij het bespreken van de jaarrekeningen van cliënten over enig jaar, de betreffende jaaradministratie aan de cliënten wordt teruggegeven. Van een lid van de Vereniging mag worden verwacht dat daarvan zorgvuldig aantekening wordt gemaakt, zodat de bewijslast dat aan het verzoek van klagers is voldaan daarmee op beklaagde rust.

4.4 Met betrekking tot de teruggave van de administratie 2019 aan klagers is ter zitting van de Raad door beklaagde desgevraagd verklaard, dat hij vermoedt dat de financiële administratie over 2019 aan klagers is teruggegeven omdat dit de vaste werkwijze binnen de organisatie van de V is. In zijn reactie van 19 november 2021 verklaart beklaagde wederom dat deze administratie vermoedelijk is opgehaald door klagers. Vastgelegd is dit echter niet en bewijstukken die dit vermoeden kunnen onderbouwen zijn niet overgelegd.

4.5 De Raad acht de verklaring van beklaagde onvoldoende om aannemelijk te achten dat beklaagde aan het verzoek van klagers heeft voldaan. Van de door beklaagde veronderstelde teruggave van de administratie over 2019 aan klagers is, anders dan mocht worden verwacht, door beklaagde geen vastlegging gedaan. Verder stelt de Raad vraagtekens bij de door beklaagde gestelde vaste werkwijze bij het bespreken van de jaarrekening van cliënten. Immers, in zijn schriftelijke reactie van 19 november 2021 op vragen van de Raad (2.12), antwoordt beklaagde onder punt 5 – kennelijk in afwijking in zoverre van de gestelde vaste werkwijze – nog te beschikken over administratie van klagers over het aan 2019 voorafgaande jaar 2018, zonder dat beklaagde daarvoor (een begin van) een verklaring geeft.

4.6 Ten aanzien van de klacht dat beklaagde maandenlang niet reageert op e-mails van klagers, terugbelverzoeken in verband met het opvragen van voor klagers relevante informatie onbeantwoord laat en afspraken niet nakomt, als gevolg waarvan klagers onnodig in de problemen zijn geraakt, hebben klagers naar het oordeel van de Raad klagers, tegenover de gemotiveerde door beklaagde, onvoldoende feiten en omstandigheden gesteld die de betreffende klachten ondersteunen. Dit met uitzondering van het deel van de klacht dat ziet op de weigering te voldoen aan het telefonisch verzoek van X van 11 juni 2020 om opgave van het saldo van de vakantiegelden van het personeel van Y en Z per 1 maart 2020 (2.8), welke weigering immers door beklaagde uitdrukkelijk is bevestigd in punt 4 van zijn reactie van 19 november 2021 (2.12).

4.7 Ter rechtvaardiging van het achterhouden van de niet eigen stukken van klagers beroept beklaagde zich op zijn retentierecht en als grond voor het niet verstrekken van informatie voert beklaagde aan dat klagers nog voor circa € XXX betalingsachterstand hebben. Beklaagde stelt dat de facturen die onbetaald zijn gebleven wel aan klagers zijn verzonden doch dat deze ondanks zijn

aandringen onbetaald zijn gebleven.

4.8 Klagers stellen dat zij gedurende de relatie met beklaagde gedurende zeven jaren steeds keurig de facturen van beklaagde hebben voldaan. Diverse keren hebben klagers aan beklaagde gevraagd om toezending van de facturen die onbetaald zouden zijn gebleven, met een specificatie van de betreffende werkzaamheden en bescheiden waaruit blijkt dat klagers tot die werkzaamheden opdracht hebben gegeven. Tot op heden heeft beklaagde – aldus klagers – aan die verzoeken geen gehoor gegeven.

4.9 Beklaagde heeft bij zijn brief van 19 november 2021 kopieën van een aantal facturen overgelegd, waarvan hij stelt dat deze door klagers niet zijn voldaan. Het betreft één factuur uit 2016, dertien facturen uit 2018, één factuur van 16 juli 2019, tien facturen gedateerd 14 april 2020 en één factuur gedateerd op 15 april 2020. De facturen zijn gericht aan Y, Z en daarmee verboden besloten vennootschappen (2.2).

4.10 Klagers stellen dat zij gedurende de relatie met beklaagde gedurende zeven jaren steeds de facturen van beklaagde hebben voldaan. Desgevraagd heeft beklaagde ter zitting van de Raad uitdrukkelijk bevestigd dat klagers tot augustus 2019 de facturen van beklaagde respectievelijk de V steeds hebben voldaan.

4.11 De raad stelt voorop dat voor het niet voldoen aan het verzoek van klagers aan beklaagde om de administratie over 2019 te retourneren waar het gaat om stukken die eigendom zijn van klagers, geen rechtvaardiging bestaat.

4.12 Voor zover die administratie bestaat uit dossierstukken die eigendom zijn van beklaagde heeft het volgende te gelden. Vooropgesteld dient te worden dat een lid, indien een cliënt dit wenst, loyaal dient mee te werken aan de overdracht en alle relevante informatie te verstrekken die noodzakelijk is voor een goede behartiging van de belangen van de cliënt door de nieuwe adviseur. Daartoe behoort ook het tegen een redelijke vergoeding (nogmaals) verstrekken afschriften van stukken indien deze bij de klant zijn zoekgeraakt en de nieuwe adviseur deze nodig heeft voor zijn werkzaamheden. Evenzeer behoort daartoe het verstrekken van informatie die een cliënt nodig heeft om aan verplichtingen jegens derden, zoals werknemers, te kunnen voldoen.

4.13 Het betoog van beklaagde dat zijn weigerachtige houding is gerechtvaardigd op grond van door klagers onbetaald gelaten facturen snijdt geen hout voor zover dat betoog ziet op de door beklaagde overgelegde facturen van vóór 2020, nu beklaagde immers zelf heeft verklaard dat klager tot augustus 2019 altijd aan hun betalingsverplichtingen jegens beklaagde c.q. de V hebben voldaan. Een mogelijke rechtvaardiging kan derhalve alleen worden gevonden in door klagers onbetaald gelaten facturen van april-mei 2020. Ook indien de Raad er veronderstellenderwijs vanuit gaat dat die facturen rond factuurdatum aan klagers zijn uitgereikt, volgt de Raad het verweer van beklaagde niet. Immers, uit niets blijkt dat beklaagde aan klagers betalingsherinneringen of aanmaningen heeft verzonden, eventueel onder aanzegging van opschorting van mogelijke eindwerkzaamheden van beklaagde voor klagers. Evenmin is aannemelijk geworden dat beklaagde bij klagers heeft geïnformeerd naar de achtergronden van de niet-betaling. Onder die omstandigheden acht de Raad – de belangen van klagers bij het verkrijgen van de gevraagde informatie en stukken voor een goede voorzetting van hun ondernemingen afwegend tegen het belang van beklaagde bij betaling van voor klagers verrichte werkzaamheden – het niet gerechtvaardigd dat beklaagde de door klagers opgevraagde administratie

over 2019, eventueel tegen betaling van een redelijke vergoeding, niet aan klagers heeft verstrekt en evenmin dat beklaagde aan klagers de door hen op 11 juni 2020 verzochte informatie heeft onthouden.

4.14 De klacht onder 3.1.a is daarom gegrond voor zover het betreft het niet voldoen aan het verzoek van klagers om de administratie van klagers over het jaar 2019 aan klagers te retourneren en de weigering om te voldoen aan het telefonisch verzoek van X van 11 juni 2020 om opgave van het saldo van de vakantiegelden van het personeel van Y en Z per 1 maart 2020.

De klachten onder 3.1.b

4.15 Artikel 12.1 van het RBU luidt:

Als een lid een opdracht aanvaardt, overlegt hij met de klant op welke wijze en voor welke tarieven hij zijn werkzaamheden zal verrichten en - als de klant hierom vraagt - over de frequentie waarmee hij zal declareren.

4.16 Artikel 14 van het RBU luidt:

Lid 1

Een lid richt zijn declaratie zo in dat daaruit kan worden afgeleid wat er aan honorarium, verschotten en btw in rekening wordt gebracht. Als er een voorschot is ontvangen, dient het lid dit afzonderlijk op de declaratie te vermelden en te verrekenen met het openstaande bedrag.

Lid 2

Op verzoek van de klant moet een lid een specificatie van de declaratie verstrekken. Uit de specificatie moet opgemaakt kunnen worden hoeveel uren en kosten voor welke werkzaamheid in rekening zijn gebracht. Desgevraagd dient ook aangegeven te worden door wie de werkzaamheden zijn verricht en tegen welk tarief.

Toelichting:

Een lid dient de bestede uren en andere kosten per klant te administreren naar werkzaamheid.

4.17 De last om feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat sprake is geweest van gedragingen van beklaagde die in strijd zijn met het bepaalde in artikel 12.1 en 14 van het RBU rust op klagers.

4.18 Klagers stellen in dat verband dat beklaagde ondanks meerdere verzoeken geen opdrachtbevestiging voor bepaalde werkzaamheden heeft verstrekt en evenmin de daarop betrekking hebbende facturen en de daarbij gevraagde specificaties heeft verstrekt.

4.19 Niet in geschil is dat beklaagde reeds circa zeven jaren voor klagers werkzaamheden verrichtte, welke werkzaamheden hebben bestaan uit de verwerking van de algehele administratie, zijnde de loonadministratie, de fiscale verplichtingen en de overige zaken die met het ondernemerschap te maken hebben van Y, Z en enkele verbonden lichamen. Het ontbreken van een opdrachtbevestiging kan beklaagde daarom niet worden tegengeworpen. Klagers hebben ook niet nader aangegeven ten aanzien van welke specifieke werkzaamheden van beklaagde volgens hen een (aanvullende) opdrachtbevestiging benodigd zou zijn (geweest).

4.20 X heeft ter zitting van de Raad – uiteindelijk – verklaard de onbetaald gelaten facturen van na augustus 2019, wel te hebben ontvangen. Hij heeft daartegen telefonisch bij een medewerker van de V gereclameerd, aldus X. Inmiddels beschikt hij echter niet meer over de betreffende facturen en daarom heeft hij in het kader van het mediation proces kopie-facturen opgevraagd, doch heeft hij deze tot op heden niet ontvangen. Beklaagde stelt de betreffende facturen (ook) in het kader van het mediation-traject te hebben ingebracht zodat klagers daarover de beschikking hebben.

4.21 Gezien hetgeen is overwogen in onderdeel 4.13 zal de Raad de klacht beoordelen in relatie tot de facturen welke in 2020 zijn gedateerd.

4.22 De Raad acht gezien de verklaring van X en het mediation-traject, aannemelijk dat klagers over de betreffende facturen of kopieën daarvan beschikken. Zoals uit bij de brief van beklagde van 19 november 2020 overgelegde kopieën blijkt, zijn de daarop vermelde werkzaamheden voldoende gespecificeerd, onder vermelding van tijdsbesteding en toepasselijk tarief.

4.23 De klacht onder 3.1.b. is ongegrond.

Slotsom met betrekking tot de klachten

4.24 Op grond van al het voorgaande is de klacht vermeld onder 3.1.a gegrond voor zover het betreft het niet voldoen aan het verzoek van klagers om de administratie van klagers over het jaar 2019 aan klagers te retourneren en de weigering te voldoen aan het telefonisch verzoek van X van 11 juni 2020 om opgave van het saldo van de vakantiegelden van het personeel van Y en Z per 1 maart 2020 en voor het overige ongegrond, evenals de klachten vermeld onder 3.1.b..

Op te leggen maatregel

4.25 Beklaagde heeft naar het oordeel van de Raad bij de afweging van het wel of niet voldoen aan de verzoeken van klagers, de belangen van klagers bij een goede voorzetting van hun ondernemingen met zijn eigen belang bij betaling van voor klagers verrichte werkzaamheden, ten onrechte aan zijn eigen belangen voorrang gegeven. Dit is beklagde in het bijzonder te verwijten nu beklagde op geen enkele wijze heeft getracht op een andere wijze – met voor klagers minder verstrekkende gevolgen – tot een oplossing te komen, hetgeen wel op zijn weg lag.

4.26 Naar het oordeel van de Raad is de maatregel van “waarschuwing” als bedoeld in artikel 14, vierde lid, onder letter a, van het RTRB een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedraging van beklagde. De Raad zal overeenkomstig besluiten.

5. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 14, zesde lid van het RTRB vastgesteld op € --. Deze kosten komen ten laste van beklagde. Door de Vereniging dient aan klagers het door hen voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € 200 te worden terugbetaald.

6. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klacht zoals verwoord in onderdeel 3.1.a. gegrond voor zover het betreft het niet voldoen aan het verzoek van klagers om de administratie van klagers over het jaar 2019 aan klagers te retourneren en de weigering te voldoen aan het telefonisch verzoek om opgave van het saldo van de vakantiegelden van het personeel van Y en Z per 1 maart 2020;
- verklaart de klacht onder 3.1.a. voor het overige ongegrond;
- verklaart de klacht onder 3.1.b. ongegrond;
- waarschuwt de beklagde,
- veroordeelt beklagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € 500 en bepaalt dat beklagde het bedrag ad € -- uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening IBAN: NL92 ABNA 0435 1683 55 t.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer 7084.01.08.021.48, en
- bepaalt dat de door klagers gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr.drs. M.G.J.M. van Kempen, voorzitter, mr.drs. R.E.M. van der Velden RB en drs. R. Ekhart-van der Laan RB, in tegenwoordigheid van C. Schimmel-Eling.

De voorzitter,

(M.G.J.M. van Kempen)

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klagers en beklagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klagers, beklagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.